

Thầy Tư Nghiêm

AI học Công Chánh tại Phú Thọ mà không biết đến thầy Tư Nghiêm ? làm thư ký của trung tâm Quân Gia kỹ thuật Phú Thọ. Anh em sinh viên quen gọi là chú Tư Nghiêm, xưng bằng cháu và gọi bằng chú. Chú Tư một đời tận tụy với nghề nghiệp, đón tiếp từng thê hệ trai trẻ vào trường chăm sóc hướng dẫn, và rồi nhìn hờa đi. Chú Tư Nghiêm ít làm mất lòng ai, nên khi anh em đã ra trường, đi khắp đất nước,, có việc trở lại ghé qua trường, đều ghé thăm chú Tư. Chú Tư Nghiêm có trí nhớ thật tốt. Nhiều người đã ra trường bấy năm gặp lại, chú cũng còn nhớ tên, hỏi han nhắc nhở. Những sinh viên "ở lâu" tại trường biết ơn chú Tư nhiều nhất. Bởi vì chú biết hết mọi sự. Biết anh em sống theo lối "du-kích" trong trường, nhưng không báo cáo Giám đốc và cũng không làm khó dễ. Đa số anh em sống du-kích, trong trường là dân miền Trung. không đủ tiền thuê nhà. Dùng các học bản giáo sư đựng áo quần sách vở, thức ăn... Dâu một cái ghế bô ở chân cầu thang hoặc trong chiếc xe hòm phê thái đàng ngoài sân cỏ của trường. Đêm trải ghế ra hành lang hoặc nhà xe của trường mà ngủ. Sáng phải dậy thật sớm thu dọn chiến trường thật sớm. Ăn cơm tháng tại nhà ông Sỏi, ông Mò gác dạn của trường. Các bản vẽ cỡ học lớn là hậu cần của đám sinh viên "du kích" này. Khó nhất cho các sinh viên này là những ngày đau yếu, không có một chỗ để nằm nghỉ. Sáng cũng phải dậy sớm, mặc áo quần đang hoẵng, ngồi dật dờ trên ghế. Nếu may mắn lớp học về trông, thì trải chiếu nằm trong góc nghỉ ngơi, nhưng cũng vô cùng hơi hộp vì sợ ban giám đốc vào lớp bắt thân bắt gập. Chú Tư biết hết cả. Nhưng chú thương đám "hàn sinh" hiểu học nên không làm khó dễ. Những anh sinh viên năm thứ nhất đã dùng mài quần trên ghế của Đại học khoa học, khi thầy chú Tư cầm số vào điểm danh thì mặt mày nhăn nhó, than vãn : "Đã lên đại học mà còn điểm danh như con nít tiểu học!" Chẳng có ai ghét chú Tư cả. Khi nào chú cũng điểm danh, nhỏ nhẹ, dù đám sinh viên trẻ mới lớn, khi nào tay chân cũng ngứa ngáy và trong đầu cả ý-tưởng nghịch ngợm.

Từng thê hệ sinh viên đi qua, chú Tư vẫn còn ó đó càng ngày càng già. Ngày xưa ai cũng biết chú có nước da đen bánh mật, mập tròn, má phình phính căng, thê rời cộng sản tràn đên, có người bảo sau thời cộng sản chú hết sắc và gầy gò lắm : đói.

Trong LT AHCC số 40, anh Dương Thanh Đàm có đề nghị : mỗi người đóng góp một ít, để gửi tặng thầy Tư Trần Quang Nghiêm, nếu chú còn sống, và tặng gia đình nếu chú đã mất. Anh Đàm sẽ liên lạc với gia đình thầy Nghiêm để chuyển đên.

Một lần nữa tôi xin đưa lời kêu gọi đóng góp cứu trợ thầy Nghiêm với giọng chữ lớn dưới đây

KÊU GỌI ĐÓNG GÓP TẶNG QUÀ THẦY TƯ NGHIÊM

XIN CÁC CỰU GIÁO SƯ CÔNG CHÁNH, ANH EM CỰU SINH VIÊN CÔNG CHÁNH,
MỖI NGƯỜI ĐÓNG GÓP 5 HOẶC 10 ĐỒNG ĐỂ GỬI QUÀ TẶNG THẦY TƯ NGHIÊM
TIỀN GỬI VỀ ÁI HỮU TẠ HUYỀN VỚI GHI CHÚ TẶNG THẦY TƯ NGHIÊM. AH
DUYANG THANH ĐAM SẼ PHỤ TRÁCH GỬI.

MỘT NHÓM AHCC BÁC CALI